

- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Parc del Segre S.A. a další v. Administración General del Estado**

(Věc C-113/18)

(2018/C 161/36)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. a Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?

- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2018 společností PGNiG Supply & Trading GmbH proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2018 ve věci T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH v. Evropská komise

(Věc C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PGNiG Supply & Trading GmbH (zástupce: M. Jeżewski, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. prosince 2017, kterým byla žaloba společnosti PGNiG Supply & Trading ve věci T-849/16 prohlášena za nepřijatelnou;
- rozhodl o přípustnosti a žalobu společnosti PGNiG Supply & Trading ve věci T-849/16, jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 6950 final ze dne 28. října 2016 o přezkumu výjimky z požadavků na přístup třetích osob a regulaci sazeb udělené pro plynovod OPAL na základě směrnice 2003/55/ES, prohlásil za přípustnou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál podle navrhovatelky porušil čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU, neboť chybně připustil, že se rozhodnutí Evropské komise z roku 2016 nedotýká navrhovatelky bezprostředně ani osobně a že není nařizovacím aktem, což vyplývá z nesprávného výkladu povahy a účinků nové regulační výjimky z roku 2016, přičemž byl rovněž porušen čl. 36 odst. 1 písm. a) až e) směrnice o zemním plynu, neboť nebyly uplatněny podmínky pro výjimku týkající se „nových plynárenských infrastruktur“ a jejich naplnění nebylo ověřeno způsobem, který by dostatečně umožnil posoudit povahu a status výjimky zavedené na základě rozhodnutí Evropské komise z roku 2016 a nové regulační výjimky z roku 2016, protože na rozhodnutí Evropské komise z roku 2016, kterým byl změněn rozsah regulační výjimky z roku 2009, nebyl uplatněn odstavec 1. Tribunál se podle navrhovatelky nevypořádal s povahou nové regulační výjimky, což jej vedlo k nesprávnému posouzení účinku rozhodnutí Komise ve vztahu k navrhovatelce.

Došlo k nesprávnému výkladu článku 263 Smlouvy v souvislosti se závěrem, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise dotčena bezprostředně. Závěr Tribunálu, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise bezprostředně dotčena, je podle ní nesprávný. Názor Tribunálu není v souladu s dosavadní judikaturou, v níž se odkazuje na bezprostřední účinky rozhodnutí Komise ve vztahu k osobám, které nejsou vnitrostátními regulačními orgány – adresáty rozhodnutí.